

DHARMA

Első fejezet

AZ OKOZATISÁG

I.

A Nemes Négyes Igazság

1. A világ tele van szenvedéssel. Szenvedés a születés, szenvedés az öregség, szenvedés a betegség és a halál. Szenvedés találkozni azzal, akit gyűlölünk, szenvedés elválni attól, akit szeretünk, szenvedés a vágyaink kielégítéséért való kilátástalan küzdelem. Valójában, ha nem tudunk megszabadulni a vágyaktól és a szenvedélyektől, az egész élet csak szenvedés. Ez a Szenvedés Igazsága.

Az emberi szenvedés oka kétségtelenül a fizikai test szomjában és a világi vágyak káprázataiban gyökerezik. Ha ezek eredetét keressük, úgy fogjuk találni, hogy ezek a fizikai ösztönök keltette erőteljes vágyaktól erednek. Ilyen az a vágy is, amelynek alapja az erős élniakarás, mely azt keresi, amit kívánatosnak érez még akkor is, ha ez néha a halál. Ez a Szenvedés Okának az Igazsága.

Ha sikerül megszüntetni a vágyat, mely minden emberi szenvedélynek a gyökere, akkor a szenvedély kialszik és minden emberi szenvedés véget ér. Ez a Szenvedés Megszüntetésének az Igazsága.

AZ OKOZATISÁG

A vágyak és szenvedések megszüntetéséhez a Nemes Nyolcágú Ösvény vezet, úgymint: a Helyes Nézetek, a Helyes Gondolkodás, a Helyes Beszéd, a Helyes Viselkedés, a Helyes Életmód, a Helyes Törekvés, a Helyes Figyelem és a Helyes Elmélyedés. Ez a Szenvedés Okának Megszüntetéséhez vezető Nemes Ösvény Igazsága.

Az embereknek jól eszükbe kell vésniük ezeket az Igazságokat, mert a világ tele van szenvedéssel, s ha ettől valaki meg akar szabadulni, el kell tépnie a világi szenvedélyek kötelékeit, melyek a szenvedés egyedüli okozói. A minden világi szenvedélytől és szenvedéstől mentes életmód csak a Megvilágosodáson keresztül ismerhető meg, a Megvilágosodás pedig kizárólag a Nemes Nyolcágú Ösvény révén érhető el.

2. Mindazoknak, akik a Megvilágosodást keresik, meg kell érteniük a Négy Igazságot. Mert ennek hiányában vég nélkül fognak bolyongani a tévképek kusza útvesztőjében. Akik megértik a Négy Igazságot, ők azok „Akik megszerezték a Megvilágosodás szemét”.

Akik tehát követni óhajtják Buddha tanításait, figyelmüket erre a Négy Igazságra összpontosítsák és igyekezzenek megérteni azok pontos jelentését. Minden korban az az igazi szent, aki megérti és másoknak tanítja a Négy Igazságot.

AZ OKOZATISÁG

Ha valaki megérti a Négy Igazságot, akkor a Nemes Nyolcágú Ösvény távol fogja tartani a mohóságtól; és ha mentes a mohóságtól, nem szegül szembe a világgal, nem öl, nem lop, nem követ el házasságtörést, nem csal, nem követ el visszaélést, nem hízeleg, nem irigykedik, nem zökken ki nyugalmából, nem feledkezik meg az élet múlandóságáról, nem lesz igazságtalan.

3. A Nemes Ösvényt követni olyan, mintha fénnel kezünkben lépnénk be egy sötét helyiségbe: a sötétség azonnal szertefoszlik és a helyiséget fény árasztja el.

Azok, akik megértik a Nemes Igazságok jelentését és megtanulták követni a Nemes Ösvényt, birtokában vannak a bölcsesség fényének, amely eloszlatja a tudatlanság sötétjét.

Buddha pusztán azáltal vezeti az embereket, hogy megmutatja nekik a Négy Igazságot. Azok, akik helyesen értelmezik azokat, elérik a Megvilágosodást; képesek lesznek arra, hogy vezessenek és támogassanak másokat ebben a felfordult világban, és méltóak lesznek a bizalomra. Amikor megértik a Négy Igazságot, elapad a világ szenvedélyeit tápláló összes forrás.

Ennek a Négy Igazságnak az alapján Buddha tanítványai az összes fontos igazságot megismerik és

birtokába jutnak a bölcsességnek és éleslátásnak, hogy mindennek a jelentését megértsék, és képesek lesznek arra, hogy a világ minden népének hirdessék a Dharmát.

II.

Az okozatiság

1. Minden emberi szenvedésnek megvannak a kiváltó okai, és mindegyikre van mód, mely által megszüntethető. Mert a világban minden az okok és feltételek összjátékának a következménye, és minden elmúlik, amint ezek az okok és feltételek változnak és megszűnnek.

Az eső esik, a szelek fújnak, a növények virágoznak, a levelek lehullanak, majd elfújja őket a szél. Mindezek a jelenségek okoktól és feltételektől függenek, amelyek létrehozzák a jelenséget, majd megszűnnek, amint az előidéző okok és feltételek megváltoznak.

Mi szülőktől születünk, testünket élelem táplálja, tudatunkat tanulás és tapasztalat alakítja.

Ezért a test és a szellem is feltételektől függ, és a változó feltételekkel együtt maguk is változnak.

Amiképpen egy halászháló csomók sokaságából áll, úgy ebben a világban mindent csomók sokasága kapcsol

AZ OKOZATISÁG

össze. Ha bárki úgy gondolja, hogy egy háló szemei függetlenek, akkor az téved.

Épp azért nevezik hálónak, mert egymással összekapcsolt hálószemek sokaságából tevődik össze, és mindegyiknek megvan a helye és a szerepe a többi szemhez képest.

2. A virágok egy sor olyan feltétel miatt jelennek meg, melyek a szirmaik kibontásához vezetnek. A leveleket azért fújja el a szél, mert feltételek sorozata ide vezet. A virágok nem maguktól nyílnak, és a levél sem magától hull le, és nem egy másik évszakban. Tehát minden valahonnan jön és valahová megy, semmi sem létezhet önmagától és nem maradhat változatlan.

Ami ezen a világon örök és változatlan, az annak a törvénye, hogy minden okok és feltételek által létesül és minden ugyanennek a törvénynek értelmében múlik el; minden változik, semmi sem állandó.

III.

A függő keletkezés

1. Hol rejtőzik az emberi szomorúság, keserűség, fájdalom és gyötrődés forrása? Mert nem abban a tényben van, hogy az embereket általában a vágy hajtja.

AZ OKOZATISÁG

Makacsul ragaszkodnak az élet során a gazdagsághoz és dicsőséghez, a kényelemhez és az örömhöz, keresik az izgalmakat és önhittek, és nem vesznek tudomást arról a tényről, hogy épp az ezek iránti vágyakozás az emberi szenvedés forrása.

A világ kezdete óta az emberiséget katasztrófák sorozata sújtotta, ezenfelül a betegség, az öregség és a halál.

Ha azonban a tényeket nézzük, azt kell látnunk, hogy minden szenvedés alapja a kínzó vágy. Ha a mohóság szomja kioltható, az emberi szenvedés megszűnik.

A tudás hiánya abban a vágyakozásban nyilvánul meg, mely kitölti az emberi gondolkodást.

Ez azért van így, mert az emberek nem ismerik a dolgok egymásutániségének igazi okát.

A tudatlanságból és a mohóságból tisztátalan vágyak törnek elő olyan dolgok megszerzésére, melyek valójában nem elérhetőek, de amelyeket az ember szüntelenül és elvakultan hajszol.

Tudatlanságuk és mohóságuk miatt az emberek különbségeket képzelnek ott, ahol valójában semmiféle

AZ OKOZATISÁG

különbségtétel nem lehetséges. Mert valójában semmilyen különbség nem létezik a helyes és a helytelen emberi viselkedés között, mégis tudatlanságuk folytán az emberek azt hiszik, hogy a különbségtétel lehetséges és a viselkedést jónak vagy rossznak tartják.

A nemtudás miatt mindenki állandóan helytelenül gondolkodik és nem látnak helyesen, sajátmagukból kiindulva helytelenül cselekszenek. Ennek eredményeképp válnak a csalóka lét rabjaivá.

Önfejűségük szántóföldjét az ítéletmondó szív magjával vetik be, agyukat elhomályosítja a tudatlanság, kínzó vágyak táplálják, az önzés akarnokságával öntözve mindehhez társul a gonosz, és cipelik magukkal a csalóka ábrándokat.

2. Valójában tehát az emberek gondolkodása az, ami a szomorúságot, az elégedetlenséget, a fájdalmat és a gyötrődést okozza.

A vágyak és illúziók egész világa nem egyéb, mint a gondolatok okozta tévképzet. És mégis ugyanebből a tudatból keletkezik a Megvilágosodás világa.

3. Világunkban három helytelen szemlélet létezik.

AZ OKOZATISÁG

Ha valaki ezekhez ragaszkodik, akkor annak mindent tagadnia kell ezen a világon.

Először is vannak, akik azt állítják, hogy az összes emberi tapasztalat a sorson alapul; másodszer vannak, akik azt vallják, hogy mindent Isten teremtett és az Ő akarata irányít; harmadszor vannak, akik úgy vélik, hogy minden véletlenszerűen történik, bármiféle ok vagy feltétel nélkül.

Ha mindent a sors irányít, akkor a jó és a rossz cselekedetek előre el vannak rendelve, ahogyan a boldogság és a bánat is; akkor semmi olyan nem létezne, ami ne lenne előre meghatározva. Akkor a jobbítást és az előrehaladást célzó minden emberi terv és erőfeszítés hiábavaló, az emberiség pedig reményvesztett lenne.

Ugyanez igaz a többi szemléletre is, mert ha mindennek a végső oka egy meg nem ismerhető Istennek vagy a vak szerencsének a kezében van, akkor miféle reménye maradna az emberiségnek a beletörődésen kívül? Nem csoda, hogy akik így gondolkodnak, reményvesztettek és nem tesznek erőfeszítést arra, hogy bölcsen cselekedjenek, és elkerüljék a rosszat.

Valójában ez a három felfogás vagy nézet mind helytelen, mert minden jelenséget okok és a feltételek láncolata idéz elő.

Második fejezet

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

I.

Az állandóság hiánya és az én-nélküliség

1. Noha a test és a tudat is okok kölcsönhatása miatt létezik, ebből nem következik egy én-személyiség megléte. Minthogy a test alkotóelemek halmaza, ezért nem állandó.

Ha a test én-személyiség volna, elhatározása szerint cselekedné ezt vagy azt.

Egy királynak hatalmában áll, hogy akarata szerint jutalmazzon vagy büntessen, de akarata vagy szándéka ellenére is megbetegszik, megöregszik, és sorsa alakulásának gyakran alig van köze a kívánságaihoz.

Az értelem sem önálló én-személyiség. Az emberi tudat okok és feltételek halmaza. Állandó változásban van.

Ha a tudat én-személyiség volna, elhatározása szerint cselekedhetné ezt vagy azt; de az értelem gyakran elszakad attól, amit helyesnek vél és konokul kergeti a rosszat. Ennek ellenére semmi nem úgy történik, ahogyan akarja.

2. Ha valakit arról kérdeznak, hogy a test állandó-e vagy változó, azt kell válaszolnia, hogy változó.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Ha megkérdezik valakitől, hogy a változó lét a boldogság-e vagy a szenvedés, általában azt a választ kell adnia, hogy szenvedés.

Ha valaki azt hiszi, hogy ez a változékony és ennyire szenvedéssel teli dolog egy én-személyiség, akkor súlyosan téved.

Az emberi tudat szintén változó és nem mentes a szenvedéstől; semmi olyasmi nincs benne, amit én-személyiségnek nevezhetnénk.

Valódi testünk és tudatunk, amelyből az egyéni élet, valamint az ezt körülvevő külső világ összetevődik, igencsak távol áll az „én” és „az enyém” fogalmától.

Csakis a tisztátalan vágyaktól elhomályosított és a belátásra érzéketlen tudat az, amely makacsul kitart az „én” és „enyém” mellett.

Mínthogy a test és a körülötte levő világ is egymással összefüggő okok és feltételek folytán létezik, ezért állandó változásban vannak, a változásnak soha nem lehet vége.

Az örökké változó emberi tudat olyan, mint egy folyó vize vagy egy gyertya égő lángja, mint egy majom, amely örökké ugrándozik, pillanatnyi szünet nélkül.

Aki bölcs és ezt látja, nem szabad semmiképp sem kötődnie a testhez vagy a tudathoz, ha valaha is el akarja érni a Megvilágosodást.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

3. Öt olyan dolog van, amit senki nem képes elérni ezen a világon: az első az, hogy senki nem tudja megállítani az öregedést; a második, hogy senki nem tudja elkerülni a betegséget; a harmadik, hogy lehetetlen elkerülni a halált; a negyedik, hogy nem lehet megmenekülni a pusztulástól; az ötödik, hogy nem lehet elkerülni a megsemmisülést.

Az átlagemberek e világban előbb vagy utóbb beleütköznek ezekbe a tényekbe, és a legtöbbben szenvednek ezektől, azonban akik hallották Buddha tanítását, nem szenvednek, mert megértik, hogy mindezek elkerülhetetlenek.

Négy igazság létezik ezen a világon: az első, hogy minden élőlény a nemtudás miatt születik; a második, hogy a vágyak összes tárgya változó, bizonytalan és szenvedést okozó; a harmadik, hogy az összes létező dolog szintúgy változó, bizonytalan és szenvedést okozó; a negyedik, hogy az egész világon nincs semmi olyan, amit „én”-nek vagy „az enyém”-nek hívhatnánk.

Mindezek az igazságok, vagyis hogy minden átmeneti, mulékony és én-nélküli, nincsenek összefüggésben azzal, hogy Buddha a világban megjelenik-e vagy eltűnik. Ezek az igazságok mindentől függetlenül léteznek; Buddha ezt tudja, és emiatt hirdeti a Dharmát minden ember számára.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

II.

Az önálló tudat elmélete

1. A káprázat is és a Megvilágosodás is a tudatból ered, és mindenféle lét és jelenség a tudat működéséből származik, mint ahogyan egy bűvész a kabátujjából különféle tárgyakat varázsol elő.

A tudat működésének nincsenek határai, maga hozza létre környezetét. Egy nem tiszta tudat tisztátalan dolgokkal veszi körül magát, egy tiszta tudat pedig tiszta dolgokkal; ennél fogva a környezetnek nem szab korlátot a tudat működése.

Ugyanúgy, ahogy a festő megrajzolja a képet, a tudat működése is megteremti a maga környezetét. Míg Buddha tiszta és makulátlan környezetet teremt, addig az átlagemberek nem ilyent.

Az elme sokféle mintázatú alakzatokat varázsol, mint ahogy a tehetséges festő különböző világokat fest meg a képein. A világban semmi nincs, amit nem a tudat hozott volna létre. Buddha hasonló a tudatunkhoz; az érző lények éppen olyanok, mint a Buddhák. Ezért semmilyen különbség nincs a tudat, a Buddhák és az érző lények között azt a képességüket tekintve, hogy dolgokat teremtsenek.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Buddha helyesen értelmezi a halandó elme gondolatait. Ezért, akik mindezt tudják, képesek arra, hogy meglássák az igazi Buddhát.

2. De a tudat, mely saját környezetét létrehozza, soha nem mentes az emlékektől, a félelmektől vagy az elégedetlenségtől, amelyek nem csupán a múltban gyökereznek, de áthatják a jelent és a jövőt is, mert ezek mind a nemtudásból és mohóságból erednek.

A nemtudás és a mohóság szüli a csalóka világot, és az egymással összefüggő okok és feltételek kiterjedt rendszere is kizárólag a tudatban létezik, sehol másutt.

Az élet és a halál is a tudatból erednek és a tudaton belül léteznek. Így, amikor az étellel és a halállal foglalkozó tudat meghal, vele elmúlik az élet és a halál világa is.

A nem megvilágosodott élet olyan tudat terméke, amelyet saját csalóka világa kuszált össze. Ha megértjük, hogy nem létezik semmilyen csalóka világ a tudaton kívül, a megzavart tudat megtisztul; és minthogy többé nem hozunk létre tisztátlan környezetet, elérjük a Megvilágosodást.

Ily módon az élet és a halál világát a tudat teremti, a tudathoz kötődik és a tudat irányítja azt; a tudat az ura

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

minden helyzetnek. A szenvedés világát a félrevezetett, halandó tudat teremti.

3. Ennélfogva, minden dolgot elsődlegesen a tudat ellenőriz és irányít, mindent a tudat teremt. Amint az ökröt követi a szekér, akképpen követi a szenvedés azt, aki nem tiszta tudattal beszél vagy cselekszik.

Azonban ha valaki jószándékú tudattal beszél és cselekszik, a boldogság úgy szegődik a nyomába, mint a saját árnyéka. Azokat, akik rosszat cselekedtek, a „rosszat tettem” gondolata kínozza, és a cselekedet emléke elraktározódik, hogy majdan az eljövendő életek során bosszulja meg magát. De azokat, akik jószándéktól vezérelve cselekszenek, boldoggá teszi a „jót tettem” gondolata, és még boldogabbá annak a tudata, hogy a jó cselekedet további boldogságot hoz számukra eljövendő életeikben.

Ha a tudat tisztátalan, akkor tőle a lábak botladoznak a göröngyös és nehéz úton, sok eséssel és fájdalommal. Ha azonban a tudat tiszta, akkor az út sima lesz, az utazás pedig zavartalan.

Aki érezni akarja a tiszta testnek és tudatnak az örömét, az a Buddha szerinti úton halad, letépi magáról az önző, tisztátalan gondolatok és a gonosz vágyak hálóját.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Akinek a tudata nyugodt, az békére lel és képessé válik arra, hogy elméjét éjjel-nappal még nagyobb szorgalommal művelje.

III. A DOLGOK VALÓDI ÁLLÁSA

1. Minthogy ezen a világon minden okok és feltételek következtében létesül, a dolgok között nem lehetségesek alapvető különbségek. A különbségeket csak az emberek látják előítéleteik miatt.

Az égen nincs különbség kelet és nyugat között, csak az emberek találják ki az égtájakat, aztán azt hiszik, hogy azok valóságosak.

A matematikában a számok egytől a végtelenig önmagukban teljes egészek, önmagukban véve nem jeleznek mennyiségi különbséget, csak az emberek rendelik hozzájuk a különbséget, hogy mérhessék a különböző mennyiségeket.

Nincs eredendő különbség az élet és elmúlás folyamata között, csak az emberek tesznek különbséget, és nevezik az egyiket születésnek, a másikat pedig halálnak. A tettekben nincs különbség a helyes és a helytelen között, csak az emberek különböztetik meg azokat saját szempontjaik szerint.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Buddha távol tartja magát az ilyen megkülönböztetésektől, és úgy tekint a világra, mint tovatűnő felhőre. Buddha számára minden látható dolog csak káprázat; Ő tudja, hogy amit az elme megragad és elvet, az mind nem lényeges; így Ő nem esik a látszat és a megítélés csapdájába.

2. Az emberek saját képzelt érdekük és kényelmük miatt ragaszkodnak a dolgokhoz, a gazdagsághoz, a kincsekhez és a hírnévhez; kétségbeesetten ragaszkodnak a halandó élethez.

Mesterségesen különbségeket tesznek a lét és a nemlét, a jó és a rossz, a helyes és a helytelen között. Az emberek számára az élet kötődések és ragaszkodások sorozata, aztán emiatt el kell viselniük a fájdalmat és a szenvedést.

Volt egyszer egy ember, aki hosszú útján egy folyóhoz ért. Azt mondta magában: „A folyónak ezen az oldalán nagyon nehéz és veszélyes gyalogolni, ellenben a másikon könnyebbnek és biztonságosabbnak tűnik, de hogyan keljek át?” Ezért faágakból és nádból tutajt épített, majd szerencsésen átkelt a folyón. Aztán ezt gondolta magában: „Ez a tutaj nagyon hasznos volt nekem, nem fogom a parton hagyni, hogy az enyészet martalékává legyen, inkább viszem magammal.” És így önként magára

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

vett egy felesleges terhet. Vajon bölcsnek nevezhető-e az ilyen ember?

A történetnek az a tanulsága, hogy még egy jó dolgot is el kell dobni, ha szükségtelen teherré vált; és még inkább, amikor egy rossz dologról van szó. Buddha életének alapszabályává tette, hogy el kell kerülni a haszontalan és szükségtelen vitákat.

3. A dolgok nem jönnek és mennek; sem nem jelennek meg vagy tűnnek el; ezért az ember semmit nem kaphat vagy veszíthet el.

Buddha azt tanítja, hogy a dolgok sem nem jelennek meg, sem nem tűnnek el, minthogy függetlenek attól, hogy állítjuk-e vagy tagadjuk-e létezésüket. Mivel tehát minden okok és feltételek kölcsönhatása folytán létezik, ezért egy dolog nem létezik önmagától, így állíthatjuk, hogy az nemlétező. Ugyanakkor, mert viszonylagos kapcsolatban van az okokkal és feltételekkel, az sem állítható, hogy nemlétező.

Ha egy dologhoz a formája miatt ragaszkodunk, az a tévedés forrása. Ha nem gondolkodunk formákban és nem ragaszkodunk hozzájuk, akkor nem lesznek hamis képzeleteink és nem tévedünk. A Megvilágosodás látja ezt az igazságot és mentes az ilyen balga tévedéstől.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

A világ valójában az álomhoz hasonló, a kincsei pedig csalóka délibábhoz. Akár az egy képen látható távolságoknak, a dolgoknak sincs önmagukban létező valóságuk, hanem olyanok, akár a délibáb.

4. Komoly tévedés azt hinni, hogy a megszámlálhatatlanul sok ok miatt létező dolgok örökké fennmaradhatnak, ezt az állandóság elméletének nevezik; de ugyanilyen nagy hiba azt hinni, hogy a dolgok teljesen eltűnnek; ez utóbbi neve a nemlét elmélete.

Az élet és halál, a lét és nemlét örökösen használt fogalmai nem fejezik ki a dolgok lényegét, csupán a megnyilvánulásait, ahogy azokat a gyarló emberi szem látja. Az emberi vágyak miatt kerülnek kapcsolatba az emberek ezekkel a megnyilvánulásokkal és kötődnek hozzájuk; azonban a dolgok valójában mentesek mindenféle különbségtételtől és kötődéstől.

Mivel minden okok és feltételek sora által létesül, a dolgok megnyilvánulási formái állandóan változnak; azaz semmi olyan állandósággal nem rendelkeznek, amivel a valódi lényeg jellemezhető. A megnyilvánulások állandó változása miatt van az, hogy a dolgokat a délibábhoz és az álomhoz hasonlítjuk. Mindazonáltal a formák állandó változása ellenére, a dolgoknak a lényegi szellemi természete állandó és változatlan.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Az ember számára a folyó úgy néz ki, mint egy folyó, de egy éhes démon számára, aki a vízben tüzet lát, ugyanez a folyó tűznek tűnhet. Ezért ha az embernek folyóról beszélünk, annak van értelme, míg egy démon számára ennek semmi értelme nem lenne.

Hasonlóképpen elmondható, hogy a dolgok olyanok, mint a káprázatok; azt sem állíthatjuk, hogy létezők, de azt sem, hogy nemlétezők.

Azonban nem mondható, hogy e változó világon kívül létezik egy másik, ahol állandóság és igazság van. Hiba ezt a világot akár múlandónak, akár valóságosnak tekinteni.

De világunk tudatlan emberei azt gondolják, hogy ez egy valóságos világ és ezt a képtelenséget feltételezve cselekszenek. Mivel azonban e világ nem több pusztán illúzió, tévedésen alapuló tetteik csak rosszat és szenvedést hoznak.

A bölcs ember felismeri, hogy ez a világ pusztán illúzió, nem is cselekszik úgy, mintha az valóságos lenne, ezért elkerüli a szenvedést.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

IV.

A középső út

1. Mindazok számára, akik a Megvilágosodáshoz vezető utat választják, két olyan véglet van, melyet gondosan el kell kerülniük. Először is, a test vágyaiban való elmerülést. Másodsor, a másik végletet, az aszkétikus fegyelmet, a test és az elme ésszerűtlen sanyargatását.

A Nemes Ösvényt, mely elkerüli ezt a két végletet és a Megvilágosodáshoz, valamint az elme bölcsességéhez és békéjéhez vezet, a Középső Útnak nevezhetjük. Mi tehát a Középső Út? A Nemes Nyolcágú Ösvényt jelenti: a helyes nézeteket, a helyes gondolkodást, a helyes beszédet, a helyes viselkedést, a helyes életvitelt, a helyes erőfeszítést, a helyes figyelmet és a helyes elmélyülést.

Mint már szó volt róla, minden dolog okok végtelen láncolata miatt jelenik meg vagy tűnik el. A tudatlan emberek az életet vagy létnek, vagy nemlétnek látják, de a bölcsek mind a lét, mind a nemlét mögött valami olyat látnak, mely mindkettőn túl van; ez a Középső Út megértése.

2. Képzeljük el, hogy egy farönk úszik a folyón. Ha a rönk nem ütközik akadályba, vagy nem süllyed el, vagy nem emeli ki valaki, vagy nem korhad el, végül eléri a

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

tengert. Az élet hasonló ehhez a rönkhöz, melyet magával ragadott a nagy folyó sodrása. Ha valaki nem ragaszkodik az önelégült élethez, vagy hátat fordítva az életnek, nem válik egy önkínzó élet rabjává; ha nem büszkélkedik erényeivel, vagy nem válik gonosz cselekedetei rabjává; ha a Megvilágosodást keresve nem veszi semmibe, de nem is féli a csalóka káprázatot, akkor az ilyen ember a Középső Utat követi.

A Megvilágosodáshoz vezető utat követve fontos elkerülni azt, hogy bármelyik szélsőséghez csapódjunk, azaz mindig a Középső Úton kell járni.

Ha valaki tudja, hogy a dolgok sem nem léteznek, sem nem nem léteznek, hogy minden csak álomszerű, akkor elkerüli a személyes hivalkodást, nem dicsekszik a jó cselekedetekkel, és nem válik semminek sem rabjává.

Ha valaki el akarja kerülni, hogy önnön vágyai magukkal sodorják, már a kezdetekkor meg kell tanulnia, hogy ne akarjon dolgokat, hogy ne szokja meg őket és ne kötődjék hozzájuk. Nem szabad kötődnie sem a léthez, sem a nemléthez, sem a belsőhöz vagy a külsőhöz, sem a jó dolgokhoz, sem a rosszakhoz, sem ahhoz, ami helyes, sem ami helytelen.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Abban a pillanatban, ahogy kötödni kezd a dolgokhoz, máris kezdetét veszi a káprázat okozta élet. Aki a Megvilágosodás Nemes Ösvényét követi, nem kesereg, de nem is örvendezik előre, hanem nyugodt és békés tudattal fogadja, ami jön.

3. A Megvilágosodásnak nincs semmilyen meghatározott formája vagy természete, melyen keresztül megnyilvánulhat; következésképp magában a Megvilágosodásban semmi nem szorul megvilágosodásra.

A Megvilágosodás kizárólag a tévedés és a tudatlanság miatt létezik; ha ezek eltűnnek, velük együtt eltűnik a Megvilágosodás is. És az ellenkezője is igaz: a nemtudás és a tévelygés kizárólag a Megvilágosodás vonatkozásában létezik; a Megvilágosodás pedig kizárólag a tévedés és a nemtudás viszonylatában.

Ezért vigyázni kell arra, nehogy a Megvilágosodást egy megfogható „dolognak” fogjuk fel, mert ellenkező esetben maga válik akadállyá. Amikor egy sötétségben lévő tudat megvilágosodik, akkor megszűnik, de megszűnésével megszűnik az is, amit Megvilágosodásnak hívunk.

Ha az emberek kívánják a Megvilágosodást és el akarják érni, akkor az azt jelenti, hogy még mindig a

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

káprázat foglyai; ezért azoknak, akik a Megvilágosodáshoz vezető utat követik, nem szabad azt (mindenáron) akarniuk, és ha elérték a Megvilágosodást, nem szabad ott sokáig időzniük.

Ebben az értelemben a Megvilágosodás elérése azt jelenti, hogy minden dolog saját maga a Megvilágosodás; ezért az embereknek a Megvilágosodás útját kell követniük addig, míg a tudatukban a földi vágyak és a Megvilágosodás egy és ugyanaz lesz, amiképpen a valóságban is egyek.

4. Az egyetemes egységnek ez az elmélete azt jelenti, hogy a dolgoknak lényegüket tekintve nincsenek megkülönböztető jellemzőik, ezt hívják az Üresség-nek (Súnjátá). A Súnjátá anyagnélküliséget, meg-nem-születettet, öntermészettel nem bírót, páratlant jelent. A dolgok lényegének ugyanis nincs szavakkal kifejezhető formája, sem egyéb jellemzője, mivel az sem nem születik, sem nem pusztul el. A dolgok lényegét nem lehet felruházni megkülönböztető jelzőkkel, ezért anyagnélküliek a dolgok.

Ahogy már megmutattuk, minden dolog okok és feltételek miatt jön létre, illetve szűnik meg. Soha semmi nem létezik pusztán önmagától, minden kapcsolatban van minden mással.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Bárhol, ahol fény van, jelen van az árnyék; bárhol, ahol hosszúság van, jelen van a rövidség; bárhol, ahol ott a fehér, jelen van a fekete. Ugyanígy, mivel a dolgok saját természete nem létezik önállóan, anyagnélkülieknek nevezik őket.

Hasonlóképp, a Megvilágosodás nem létezhet függetlenül a nemtudástól, a nemtudás pedig a Megvilágosodás nélkül. Mivel a dolgok alapvető természetüket tekintve nem különböznek egymástól, nem létezhet hasonmásuk sem.

5. Az emberek azt szokták hinni magukról, hogy a születéshez és a halálhoz kapcsolódnak, de ez a valóságban nem így van.

Amikor az emberek felfogják ezt az igazságot, akkor majd megértik, hogy a születés nem más mint a halál.

Az emberek saját magukat dédelgetik, ezért van bennük a birtoklás vágya. Mivel azonban nem létezik olyasmi, amit „én”-nek nevezhetnénk, birtokolt dolgokról sem lehet beszélni. Amikor az emberek rájönnek erre az igazságra, akkor majd felismerik, hogy nincs értelme egyre újabb és újabb dolgok megszerzésére törekedni.

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

Az emberek szeretnek különbséget tenni a tisztaság és a tisztátalanság között, de lényegüket tekintve a dolgok nem különböznek egymástól, ilyen különbség csak a fejükben lévő tévképek és téveszmék miatt lehet.

Hasonló módon megkülönböztetik az emberek a jót és a rosszat, de jó és a rossz nem létezik egymástól függetlenül. Azok, akik a Megvilágosodáshoz vezető úton járnak, nem ismernek ilyen különbséget, és ezért nem dicsérik a jót és nem ítélik el a rosszat, sem nem becsmérlik a jót és dicsérik fel a rosszat.

Az emberek természetszerűleg félnek a balszerencsétől és áhítazzák a szerencsét; azonban ha figyelmesen tanulmányozzuk a kettő közötti különbséget, a balszerencséről gyakran kiderül, hogy jó szerencse, a szerencséről pedig az, hogy szerencsétlenség. A bölcs megtanulja, hogy egykedvűen viszonyuljon az élet változó körülményeihez, ne lelkendezzen a sikernek, és ne búslakodjon a sikertelenség miatt. Ily módon érti meg annak igazságát, hogy nincs kétféle dolog.

Ezért az ellentétes értelmű szavakban való gondolkodás, - mint például lét és nemlét, világi szenvedélyek és igaz tudás, tisztaság és tisztátalanság, jó és rossz -, nem tudja megragadni a dolgok lényegét. Ha az emberek távol tartják magukat az ilyen kifejezésektől, s az

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

általuk gerjesztett érzelmektől, akkor felismerik a Súnjata, az Üresség egyetemes igazságát.

6. Amint a makulátlanul hófehér és illatozó lótuszvirág is a mocsár sarából sarjad, nem pedig a fennsík tiszta földjéből, akképpen tör elő a világi vágyak szennyéből a Megvilágosodás. Még az eretnekek hibás nézetei és a világi szenvedélyek keltette káprázatok is csirái lehetnek a Megvilágosodásnak.

Ha a gyöngyhalász meg akarja szerezni a gyöngyöket, le kell ereszkednie a tenger fenekére, vállalva az éles korallzátonyok és a gonosz cápák veszélyét. Az embernek is így kell megküzdenie a világi szenvedélyek veszélyeivel, ha meg akarja szerezni a Megvilágosodás igazgyöngyét. Az elején az önzés és az önhittség meredek sziklaszirtjei között kell bolyongania, mielőtt felébredne benne a vágy, hogy rátaláljon az útra, mely elvezeti a Megvilágosodáshoz.

Egy legenda szerint, egy remetében olyan erősen égett a vágy, hogy megtalálja az igaz utat, hogy fölmászott egy kardokból álló hegy tetejére és onnan a tűzbe vetette magát, hogy így vágya valóra váljon. Aki vállalja az út veszélyeit, azt fogja tapasztalni, hogy fenn az önzés kardélein és a gyűlölet lángjain hűvös szellő fújdogál, a végén pedig azt fogja látni, hogy az önzés és a világi vágyak, amelyek ellen

AZ ÖNÁLLÓ TUDAT ELMÉLETE ÉS A DOLGOK VALÓDI ÁLLAPOTA

harcolt és amelyek miatt szenvedett, nem egyebek, mint maga a Megvilágosodás.

7. Buddha tanítása az ellentétpárokkal való jellemzéstől elvezet az ismérv-nélküliséghez. Hiba, ha az emberek egy dologban a jót és a helyeset látják, egy másikban a rosszat és gonoszt.

Ugyanolyan hiba ahhoz ragaszkodni, hogy minden dolog üres és mulandó, mint azt mondani, hogy a dolgok valóságosak és változatlanok. Hiba ha valaki az én-személyiségéhez kötődik, mivel ez nem tudja megóvni az elégedetlenkedéstől vagy a szenvedéstől. Az is hiba azonban, ha valaki azt hiszi, hogy nem létezik az „én”, mert így értelmetlen számára az Igazság Útjának keresése. Hiba azt állítani, hogy minden szenvedés, de szintúgy hiba azt állítani, hogy minden boldogság. Buddha azt tanítja, hogy a Középső Út túlmutat ezeken az előítéletben gyökerező megkülönböztetéseken, és az ellentéteket egyetlen egységbe olvasztja.

Harmadik fejezet

A BUDDHA - TERMÉSZET

I.

A tiszta tudat

1. Sokféle ember és sokféle gondolkodás létezik: vannak bölcsek, vannak buták, vannak jóindulatúak, vannak rosszindulatúak, egyesek könnyen irányíthatóak, mások nehezen, vannak, akiknek tudata tiszta, míg másoké tisztátalan; azonban mindezek a különbségek lényegtelenek, amikor a Megvilágosodás eléréséről van szó. A világ hasonlatos egy tóhoz, melyben a lótusz virága tengernyi színben pompázik, fehérben, rózsaszínben, kékben, sárgában; vannak, amelyek víz alatt nőnek, mások a víz tetején terítik ki leveleiket, megint mások a víz felszíne fölé emelkedve bontják ki leveleiket. Az embereket még nagyobb változatosság jellemzi. Létezik különbség a nemek között, azonban ez nem lényegbevágó, mert megfelelő felkészüléssel a férfiak és a nők is elérhetik a Megvilágosodást.

Ahhoz, hogy valakiből jó elefántgondozó legyen, öt tulajdonsággal kell rendelkeznie: jó egészségi állapottal, önbizalommal, szorgalommal, őszinte törekvéssel, valamint bölcsességgel. Ahhoz, hogy valaki Buddhának a

A BUDDHA - TERMÉSZET

Megvilágosodáshoz vezető Nemes Ösvényét követhesse, ugyanerre az öt tulajdonságra van szüksége. Ha valaki rendelkezik ezekkel a tulajdonságokkal, akkor nemre való tekintet nélkül elérheti a Megvilágosodást. Nem sok időt igényel Buddha tanításának az elsajátítása, mert minden ember természeténél fogva rendelkezik az adottsággal, hogy elérje a Megvilágosodást.

2. A Megvilágosodás felé haladva az emberek tulajdon szemükkel látják Buddhát és saját értelmükkel hisznek Buddhában. A Buddhát látó szemek és a benne hívő elmék ugyanazok a szemek és ugyanazok az elmék, amelyek előtte a születés és a halál világában bolyongtak.

Ha egy király az őt fenyegető rablókra akar lecsapni, először is azt kell megtudnia, hogy hol van a táborhelyük. Hasonlóképpen, amikor az ember világi vágyak kísértésébe esik, előbb az eredetükről kell megbizonyosodnia.

Amikor valaki egy házban kinyitja a szemét, először a szoba belsejét veszi szemügyre, és csak később az ablakból a kilátást. Hasonlóképpen a mi szemünk is csak azután látja a kívül lévő dolgokat, miután már megnézte a házon belülieket.

Ha a testben értelem lakozik, annak előbb a testen belüli dolgokat kell megismernie; de az embereket

A BUDDHA - TERMÉSZET

általában a külső dolgok érdeklik és úgy látszik, keveset tudnak vagy törődnek a testen lévő dolgokkal.

Ha az értelem a testen kívül létezne, nem kellene kapcsolatban lennie a test szükségleteivel. De valójában a test érzi, amit az értelem tud és az értelem tudja, amit a test érez. Ezért nem lehet azt mondani, hogy az emberi értelem a testen kívül van. De vajon hol található az értelem anyaga, lényege?

3. Az emberek időtlen idők óta tudatlanul bolyongtak és cselekedtek, mert nem ismertek két alapvető dolgot.

Először is, azt hitték, hogy az ő értelmük lényege a mulandó világban gyökerező ítéletalkotás, másodsor, nem tudták, hogy ítéletalkotó értelmük mögött a Megvilágosodás tiszta értelme rejtőzik, amely az ő igazi valójuk.

Ha az ember ökölbe szorítja a kezét és fölemeli a karját, a szem látja ezt, az értelem észleli. De az ezt észlelő elme nem az igazi értelem.

Az ítéletalkotó értelem pusztán arra való, hogy észlelje azoknak a képzeteknek a különbségeit, amelyeket a mohóság és az énrre ható többi szenvedély idéz elő. Az ítéletalkotó elmére okok és feltételek hatnak, nincs saját

A BUDDHA - TERMÉSZET

lényege és állandóan változik. Mivel azonban az emberek azt hiszik, hogy ez az értelem az ő valódi értelmük, a tévképek bekerülnek az okok és feltételek közé, amelyek szenvedést okoznak.

Az ember kinyitja a tenyerét és a tudat észleli ezt, de vajon mi az, ami mozog? A tudat, vagy pedig a kéz? Avagy egyikük sem? Ha a kéz mozog, akkor aszerint mozdul a tudat, és fordítva; de az elmozduló tudat pusztán a tudat felszíni megjelenése, nem a valódi és alapvető tudat.

4. Alapvetően mindenkinek a tudata makulátlanul tiszta, de azt rendszerint elborítja a világi vágyak szennye és pora, amit az egyén körülményei hordanak rá. Ez a beszennyeződött tudat nem az igazi lénye az egyénnek, hanem olyan inkább, mint egy betolakodó személy vagy vendég, de nem a házigazda.

A holdat gyakran takarják el a felhők, azonban nem ezek mozgatják, és tisztasága érintetlen marad. Tehát az embereknek nem szabad azzal áltatniuk magukat, hogy ez a beszennyeződött tudat az ő valódi tudatuk.

Szüntelenül emlékeztetniük kell magukat erre azáltal, hogy felébresztik magukban a Megvilágosodás tiszta és változástól mentes tudatát. A változékony és szennyezett elme fogságában az emberek saját téveszméik

A BUDDHA - TERMÉSZET

káprázatában vergődnek és tévelyegnek a csalóka világban.

Az emberi tudat zavarait és tisztátalanságait a mohóság valamint a változó körülményeknek a tudatra gyakorolt hatása okozza.

Az a tudat a valódi tudat, melyet nem zavarnak meg a fel-felbukkanó dolgok, s amely tiszta és nyugodt marad minden körülmények között, és ennek kell a ház urának lennie.

Ha egy fogadónak nincsenek vendégei, még nem mondhatjuk, hogy a fogadó megszűnt. Azt sem mondhatjuk, hogy a valódi tudatunk megszűnt csak azért, mert az élet változó körülményei miatt beszenyeződött gondolkodás eltűnt belőle. Az, ami a változó körülményekkel együtt változik, nem az igazi tudat.

5. Képzeljünk el egy előadótermet, mely világos, míg süt a nap, de sötétségbe borul, amint a nap lenyugszik.

Azt gondolhatnánk, hogy a világosság a nappal együtt távozik, a sötétség pedig az éjszakával érkezik, de ugyanígy nem gondolkozhatunk a tudatról, amely a világosságot és a sötétséget érzékeli. A világosságot és a sötétséget érzékelő tudat senkinek sem adható vissza, a tudat csak egy igazabb tudattá változhat, az alapvető

A BUDDHA - TERMÉSZET

tudattá.

Csak az „ideiglenes” tudat az, amely az adott pillanatban érzékeli, hogy világosság vagy sötétség van, amikor a nap fölkel vagy lenyugszik.

Csak az „ideiglenes” tudatban keletkezhetnek pillanatonként változó érzetek, ahogy az élet körülményei változnak; ez nem a valódi és igazi tudat. A világosságot és a sötétséget egyaránt felfogó alapvető és igazi tudat az, amely az ember valódi természetének a sajátja.

A körülmények és a változó külső feltételek által keltett pillanatnyi érzések, mint a jó és a rossz, a szeretet és a gyűlölet, pusztán olyan átmeneti hatások, amelyeket az emberi tudatban felgyülemllett szennyeződések okoznak.

A tudat által táplált vágyak és a világi szenvedélyek mögött ott van tisztán és makulátlanul a valódi, az igazi tudat.

A víz kerek alakot ölt egy kerek edényben, míg négyzet alakot a négyzet formában, de a víznek magának nincs meghatározott alakja. Az emberek gyakran megfélelkeznek erről.

A BUDDHA - TERMÉSZET

Az emberek emezt jónak, amazt rossznak látják, ezt kedvelik, amazt nem, különbséget tesznek lét és nemlét között, majd belebonyolódva a meghatározásokba, azokhoz kötődve, szenvednek.

Bárcsak mindenki szakítani tudna ezekkel az elképzelt és hamis megkülönböztetésekkel, a hozzájuk való kötődéssel, és helyre tudnák állítani eredeti tudatuk tisztaságát, mert akkor tudatuk és testük is megszabadulna a szennyeződésektől és a szenvedéstől, megismerhetnék ennek a szabadságnak a békés nyugalmát.

II.

A Buddha-természet

1. Említettük már, hogy a legfontosabb a tiszta és igazi tudat, más szóval a Buddha-természet, a Buddha-lényeg magva.

Tüzet gyújthatunk úgy, ha lencsét tartunk a nap és a moxa közé, de vajon honnan származik a tűz? A lencse óriási távolságra van a naptól, azonban a moxát kétségtelenül a lencse gyújtja meg. De ha a moxa nem volna gyúlékony, nem éghetne.

Hasonlóképpen, ha Buddha Bölcsességének a fénye az emberi tudatra összpontosul, akkor annak igazi

A BUDDHA - TERMÉSZET

természete, a Buddha-természet, kigyúl, és csillogó fénye beragyogja a többi ember tudatát, és felébreszti bennük a hitet Buddha iránt. Buddha tartja a Bölcsesség lencséjét minden ember tudata fölé és így hitük gyorsabban lángra gyúl.

2. Az emberek igazi tudata vonzódik Buddha megvilágosodott bölcsességéhez, de gyakran nem vesznek tudomást erről, és emiatt a világi vágyak rabjaivá lesznek, kötődnek a jó és rossz megkülönböztetéséhez, aztán siránkoznak a kötelékek és a szenvedés miatt.

Vajon miért van az, hogy az emberek rendelkeznek ezzel az igazi tiszta tudattal, de mégis ragaszkodnak az illúziókhoz, és arra ítélik magukat, hogy a csalódások és a szenvedés világában bolyongjanak, elfedve saját Buddha-természetüket, miközben körülöttük mindent eláraszt Buddha Bölcsességének a fénye?

Egyszer egy ember a tükör hátoldalát nézegetve nem látta sem az arcát, sem a fejét, s ebbe beleőrült. Micsoda hiábavalóság, hogy egy ember pusztán abba örüljön bele, hogy figyelmetlenségében a tükör hátoldalán akarta megpillantani önmagát!

Épp ilyen oktalan és hiábavaló, hogy valaki állandóan attól szenvedjen, mert nem találja meg a Megvilágosodást

A BUDDHA - TERMÉSZET

ott, ahol gondolta. Nem a Megvilágosodásban van a hiba; azok tévednek, akik hosszú ideje keresik a Megvilágosodást a maguk ítélkező tudatával, miközben nem fogják fel, hogy a saját tudatuk a csalóka, mert tudatukat elborítja a felgyülemlett mohóság és illúzió.

Ha megszabadulnak a felgyülemlett téveszméktől, akkor megjelenik a Megvilágosodás. De furcsa módon, amikor az emberek eljutnak a Megvilágosodáshoz, rádöbbennek, hogy téveszmék nélkül ez utóbbit elnyerni lehetetlen.

3. A Buddha-természet nem olyasvalami, ami elfogy vagy eltűnik. Még ha a rossz emberek vadállatoknak vagy éhes démonoknak is születnek, avagy pokolra kerülnek, soha nem veszítik el Buddha-természetüket.

Bármennyire temesse is be a romlott test vagy rejtsek el a világi vágyak és felejtsek el, a Buddha iránti fogékonyság soha nem huny ki teljesen az emberekben.

4. Egy régi történet meséli el annak az embernek az esetét, aki részeg álomba merült. A barátja mellette maradt, amíg tudott, de mivel el kellett mennie és attól tartott, hogy barátja szükségét szenvedhet, elrejtett egy ékszert az alvó férfi kabátujjában. Amikor a részeg magához tért, nem tudván, hogy barátja mit rejtett el kabátujjában, csak

A BUDDHA - TERMÉSZET

vándorolt tovább szegényen és éhesen. Hosszú idő múlva a két férfi ismét találkozott, akkor a barátja szólt a szegény embernek az ékszerről, hogy keresse meg.

A történetben szereplő részeg férfihoz hasonlóan bolyonganak az emberek életükben a születéstől a halálig és szenvednek, mert fogalmuk sincs arról, hogy valódi bensőjükben, amely tiszta és nyílt, ott rejtőzik a felbecsülhetetlen értékű drágakő, a Buddha-természet.

Az emberek bármennyire is nem vesznek tudomást arról, hogy birtokában vannak ennek a nagyszerű kincsnek, és akármilyen elesettek és tudatlanok, Buddha soha nem veszíti el a bizalmát bennük, mert tudja, hogy még a legsilányabb emberi lényben is ott rejtőzik a Buddha-természet összes erénye.

Ezért Buddha fölébreszti a hitet mindazokban, akiket félrevezet a nemtudás és nem látják meg saját Buddha-természetüket, megszabadítja őket a tévképektől, és megtanítja nekik, hogy valójában semmilyen különbség nincs köztük s a Buddha-természet között.

5. Buddha egy azon lények közül, akik már elérték a Megvilágosodást, az emberek pedig képesek rá; ez az egyetlen különbség köztük.

A BUDDHA - TERMÉSZET

De ha valaki azt hiszi, hogy elérte a Megvilágosodást, saját magát csapja be, mert bár abban az irányban halad, de még nem érte el a Megvilágosodást.

A Buddha-természet nem valósul meg szorgos és elhivatott erőfeszítés nélkül és nem fejeződik be a Megvilágosodás eléréséig.

6. Volt egyszer egy király, aki egy elefánt köré gyűjtött számos vak férfit, majd megkérte őket, mondják el, hogyan néz ki az állat. Az első férfi megtapogatta az agyaráját és azt mondta, az elefánt egy óriási répához hasonló; egy másik, aki a fülét érintette meg, azt mondta, az elefánt olyan, mint egy nagy legyező; ismét egy másik az ormányához érve azt állította, hogy az elefánt egy mozsártörőhöz hasonló; az, aki a lábát érintette meg, azon a véleményen volt, hogy mozsár; mígnem az, aki az elefánt farkához ért, azt hangoztatta, hogy az elefánt olyan mint a kötél. Egyik sem volt képes rá, hogy megmondja a királynak, hogyan is néz ki valójában egy elefánt.

Ugyanígy, az emberi természetnek is csak egy-egy részletét lehet leírni, de az ember valódi természetét, a Buddha-természetet nem.

Csak egyetlen módon valósítható meg az örökkévaló emberi természet, az embernek az a Buddha-természete,

A BUDDHA - TERMÉSZET

melyet nem zavarhatnak meg a világi vágyak és nem pusztíthat el a halál: Buddha és az Ő Nemes Tana által.

III.

Én-nélküliség

1. A Buddha-természetről úgy szóltunk, mint ami szavakkal leírható lenne, vagy mintha a más tanításokban szereplő „lélek”-kel volna azonos, de egyik sem.

Az „én-személyiség” fogalma olyasvalami, amit egy ítéletmondó tudat először elképzelt, majd hozzá kötődött, de amit aztán el kell vetnie. Ezzel szemben a Buddha-természet olyan, ami leírhatatlan és amit előbb föl kell fedezni. Bizonyos értelemben hasonló az „én-személyiség”-hez, de nem „én” az „én vagyok” vagy az „enyém” értelmében.

Az „én” létében hinni olyan tévedés, mely a nemlét meglétét tételezi fel; tagadni a Buddha-természetet tévedés, mert azt tételezné fel, hogy a lét nemlét.

Ezt a következő példa szemlélteti. Egy anya beteg gyermekét elvitte az orvoshoz. Az orvos gyógyszert adott a gyermeknek és azzal az utasítással látta el az anyát, hogy mindaddig ne szoptassa gyermekét, míg az a gyógyszert meg nem emésztette.

A BUDDHA - TERMÉSZET

Az anya keserű ízű szerrel kente be melleit, hogy távol tartsa gyermekét. Miután elég idő telt el ahhoz, hogy az orvosság felszívódjék, az anya leöblítve melleit, megszojtatta a kicsit. Az anya szeretetből folyamodott ehhez a gyermekét megmentő eljáráshoz.

A történetben szereplő anyához hasonlóan, Buddha azért, hogy eloszlassa a tévképzeteket és megtörje az „én-személyiség”-hez való kötődést, tagadja az „én” létét; amikor pedig a tévképzetek és a kötődések megszűntek, akkor elmagyarázza, hogy az igazi tudat valójában a Buddha-természet.

Az „én-személyiség”-hez való kötődés az embereknek csalódásokat okoz, míg a saját Buddha-természetükbe vetett hit mindannyiukat elvezeti a Megvilágosodáshoz.

Olyan ez, mint az az asszony, aki egy faládát örökölt. Nem tudván, hogy a ládában arany van, az asszony továbbra is szegénységben élt, mígnem valaki felnyitotta és megmutatta neki az aranyat. Buddha ugyanígy nyitja föl az emberek szemét és megmutatja nekik a saját Buddha-természetük tisztaságát.

2. Ha mindenkiben megvan ez a Buddha-természet, miért okoznak mégis oly sok szenvedést egymásnak az emberek azzal, hogy becsapják és öldöklük egymást? És

A BUDDHA - TERMÉSZET

miért van olyan sok rang-, illetve vagyonbeli különbség, miért vannak gazdagok és szegények?

Mesélik, hogy volt egyszer egy birkózó, aki drágakőből készült ékszert viselt a homlokán. Egy alkalommal birkózás közben a drágakő belefürödött a homlokába. A férfi azt hitte, hogy elveszítette az ékszert, majd felkeresett egy sebészt, hogy eltávolítsa a kelevényt. Miközben a sebész a sebet kezelte, a vérrögök és piszok alatt rábukkant a drágakőre. Föltartott egy tükröt és megmutatta a követ a birkózónak.

A Buddha-természet olyan, akár a drágakő, melyről az előbbi történetben volt szó; ezt a világi érdekek miatti piszok és por takarja el, az emberek azt hiszik, hogy elveszítették, mígnem egy jó tanító ismét láthatóvá teszi számukra.

A Buddha-természet mindenkiben jelen van, függetlenül attól, hogy milyen vastagon lepi be a mohóság, a harag és a butaság, vagy mennyire temették be az illető cselekedetei és megérdemelt büntetése. A Buddha-természetet nem lehet elveszíteni vagy elpusztítani, és amikor megtisztul a sok szennyeződéstől, előbb vagy utóbb újra láthatóvá lesz.

A BUDDHA - TERMÉSZET

Ahogy a történetben a birkózónak egy tükör segítségével megmutatták a húsba fúródott drágakövet, az emberek számára ugyanígy Buddha fénye teszi láthatóvá a világi vágyaik és szenvedélyeik alá temetett Buddha-természetüket.

3. A Buddha-természet mindig tiszta és nyugodt, függetlenül attól, hogy ki hogyan és milyen körülmények között él. Mint ahogyan a tej mindig fehér, függetlenül a tehén színétől, akár vörös, fehér vagy fekete is az, ugyanúgy lényegtelen, hogy az emberek életét hogyan befolyásolják cselekedeteik, vagy hogy tetteik és gondolataik milyen következménnyel járnak.

Mesélik, hogy Indiában létezett a Himalájában a magas fűben egy titokzatos gyógynövény. Az emberek sokáig hiába keresték, de végül egy bölcs az édes illata alapján rátalált. A bölcs élete végéig egy fakádban tárolta a gyógyírt, halála után azonban az édes gyógykivonat a távoli hegyekben, egy forrás vizében maradt, rejtve, a dézsában lévő víz pedig megposhadt, az íze is rossz lett.

Hasonlóképp, a Buddha természetet eltakarják a világi szenvedélyek gyomnövényei és csak ritkán bukkanhatunk rá, azonban Buddha megtalálta és megmutatta az embereknek, akik saját adottságaik folytán más-más ízűnek érzik azt.

A BUDDHA - TERMÉSZET

4. A gyémántot, ezt a legkeményebb ismert anyagot, nem lehet összetörni. A homok és a szikla porrá zúzható, de a gyémánt sértetlen marad. A Buddha-természet a gyémánthoz hasonlatos: törhetetlen.

Az emberi természet, a test és a tudat is, elpusztul, de a Buddha-természet elpusztíthatatlan.

A Buddha-természet valóban az emberi természet legkiválóbb tulajdonsága. Buddha azt tanítja, hogy bár az emberi természet végtelenül sokféle, - vannak például férfiak és nők - , a Buddha-természet egy és ugyanaz.

A tiszta aranyat az érc megolvasztásával és a szennyező anyagok eltávolításával nyerik ki. Ha az emberek megolvasztanák tudatuk ércét és eltávolítanák a világi vágyak és az önzés okozta összes szennyeződést, akkor mindannyian megtalálhatnák ugyanazt a tiszta Buddha-természetet.

Negyedik fejezet

A SZENNYEZŐDÉSEK

I.

Emberi szennyeződések

1. Kétféle világi szenvedély van, mely beszennyezi és elfedi a Buddha-természet tisztaságát.

Az első az elemzésre és vitára ösztönző szenvedély, amely megzavarja az emberek ítélőképességét. A második az érzékek vágya, amely felborítja az emberek értékrendjét.

Mind a vitázás, mind az érzékek illúziójáról azt lehetne gondolni, hogy ez a kettő okozza az emberi szennyeződéseket, de valójában két alapvető ok van: a tudatlanság és a vágyak.

A vitázás káprázatának alapja a tudatlanság, az érzékek káprázatának alapja pedig a vágy, a kettő végsősoron ugyanaz és e kettő adja a boldogtalanság forrását.

Ha az emberek tudatlanok, képtelenek helyesen és biztosan gondolkodni. Mivel engednek a lét utáni vágynak,

A SZENNYEZŐDÉSEK

ebből óhatatlanul következik a mindent megszerzés, és a mindenhez kötődés. Ez az állandó éhség, mely a már látott és hallott kellemes dolgok iránt nyilvánul meg, a megszokás illúzióját kelti az emberekben. Vannak, akik odáig jutnak, hogy magának a testnek a halálát kívánják.

Ezekből az elsődleges forrásokból táplálkozik a kapzsiság, a harag, a butaság, a tévedés, a gyűlölet, a féltékenység, a hízelgés, a csalás, a büszkeség, a megvetés, a féktelenség és az önzés.

2. A kapzsiság az elégedettség hamis érzetéből ered; a harag onnan ered, hogy valaki tévesen ítéli meg saját dolgait, körülményeit; a butaság abból származik, ha valaki képtelen eldönteni, miképp viselkedjék helyesen.

A kapzsiságot, a haragot és a butaságot a világot emésztő három tűznek nevezik. A kapzsiság tüze azokat emészt, akik a mohóság következtében elveszítették valódi tudatukat; a harag tüze azokat, akiknek valódi értelmét a düh borította el; a butaság tüze azokat, akik képtelenek meghallani és követni Buddha tanítását.

Valóban: ez a világ lángokban áll, sokféle tűz emészt. Ezek a kapzsiság tüzei, a harag tüzei, a butaság tüzei, a tévedés és az önzés tüzei, az öregedés, a betegség és a halál tüzei, a szomorúság, a panasz, a szenvedés és a gyötrődés

A SZENNYEZŐDÉSEK

tüzei. Mindenhol fellángolnak ezek a tüzek. Nemcsak az egyént emésztik el, hanem másoknak is szenvedést okoznak, előidéznek a test helytelen cselekedeteit, a helytelen beszédet és a helytelen gondolkodást. A tüzek által okozott sebektől genny ömlik, amely megfertőzi és megmérgezi mindazokat, akik a közelébe kerülnek, és gonosz utakra vezeti őket.

3. A kapzsiság az elégedettség hajszolásából fakad; a harag forrása az elégedetlenség; a butaság pedig a tisztátalan gondolatok terméke. A kapzsiságból aprócska folt támad, amelyet azonban nehéz eltávolítani; a haragból több szennyeződés származik, de az könnyen eltávolítható; a butaság sok szennyeződés okozója és ezeket nagyon nehéz eltüntetni.

Ezért, bármikor és bárhol is kaptak lángra, ezeket a tüzeket az embereknek ki kell oltaniuk azáltal, hogy helyesen ítélik meg, hogy mi nyújthat nekik igazi megelégedést, hogy fegyelmezetten megőrzik önuralmukat az élet bosszúságaival szemben és azáltal, hogy mindig felidéznek emlékezetükben Buddha tanítását a jóakaratról és a kedvességről. Ha a tudatot bölcs, tiszta és önzetlen gondolatok töltik el, nem marad benne hely a világi vágyaknak, hogy megtelepedjenek.

A SZENNYEZŐDÉSEK

4. A kapzsiság, a harag és a butaság olyanok, akár a láz. Ha valaki ettől a láztól szenved, még ha kényelmes szobában fekszik is, szenved és álmatlanság kínozza.

Akiket elkerül a láz, minden nehézség nélkül, békésen alszanak még hideg téli éjjelen is, a puszta földön és vékony levéltakaró alatt, avagy forró nyári éjszakán egy kis, zárt levegőjű szobában.

A kapzsiság, a harag és a butaság az a hármás, mely minden emberi szenvedés forrása. Ahhoz, hogy valaki megszabaduljon tőlük, be kell tartania az előírásokat, gyakorolnia kell a tudat összpontosítását, valamint bölcsességet kell szereznie. Az előírásoknak a betartásával eltávolíthatóak lesznek a kapzsiság okozta szennyeződések; a tudat helyes összpontosítása el fogja tüntetni a harag miatt keletkezett szennyeződéseket; mígnem a bölcsesség megszünteti a butaság szülte szennyeződéseket.

5. Az emberi vágyak nem ismernek határt. Olyanok, mint annak az embernek a szomszédja, aki sós vizet iszik: szomszédja nemhogy nem enyhül, hanem még inkább kínozza.

Ugyanez történik azzal, aki vágyait akarja kielégíteni: csak egyre elégedetlenebb lesz, a szenvedései pedig megsokszorozódnak.

A SZENNYEZŐDÉSEK

A vágyakat soha nem lehet teljesen kielégíteni; mindig egyfajta kínzó nyugtalanságot és zaklatottságot hagynak maguk után, ha pedig a vágyak kielégítése valami akadályba ütközik, akkor az gyakran az örületbe kergeti az embert.

Azért, hogy vágyaikat valóra válthassák, az emberek harcolnak és háborúznak egymással: király a király ellen, szolga a szolga ellenében, szülő a gyermekével, fivér a fivérrel, nővér a nővérral, barát barát ellen; harcolnak egymás ellen, sőt egymást meg is gyilkolják, csak hogy vágyaikat elérjék.

Az emberek élvezeteik hajszolásával gyakran tönkre teszik életüket. Lopnak, csalnak, házasságtörést követnek el, majd pedig, amikor tetten érik őket, el kell szenvedniük a szégyent és a büntetést.

Bűnt követnek el a testükkel és a szavaikkal, saját tudatuk is bűnös lesz, pedig jól tudják: az élvezetek parancsának engedve végül boldogtalanságban és szenvedésben lesz részük. Aztán a következő világban szenvedés és gyötrődés vár rájuk.

6. Az összes világi szenvedély közül a kéjvágy a legerősebb. Minden egyéb világi vágyakozás ez után jön.

A SZENNYEZŐDÉSEK

A kéjvágy úgy tűnik, hogy a többi vágy táptalaja. A kéjvágy ahhoz a démonhoz hasonló, amely felfalja a világ összes jó cselekedetét. A kéjvágy olyan, mint egy virágoskertben megbúvó vipera, amely megmarja azokat, akik csupán a szépet jöttek keresni. A kéjvágy kúszónövényként jut fel a fára, majd behálózza az ágait és végül megfojtja. A kéjvágy, csápjait az ember érzéseibe mélyesztve, addig szívja a tudat józanságát, míg el nem sorvasztja. A kéjvágy az a csalétek, melyet a gonosz démon dob elénk, hogy a tudatlan emberek rákapjanak és elsüllyedjenek a gonosz világ mélységeiben.

Ha egy száraz csontot vérrel kennek be, a kutya addig marcangolja, míg - elkeseredve - bele nem fárad. Az emberi kéjvágy ehhez a kutya elé vetett csonthoz hasonló; állandóan sóvárog utána, míg el nem fárad.

Ha két vadállatnak egyetlen húsdarabot dobunk oda, foggal-körömmel esnek egymásnak, hogy megszerezzék. Az az ember, aki az égő fáklyával oktanul a széllel szembe megy, megégeti magát. A két vadállathoz és a tudatlan emberhez hasonlóan, az emberek világi vágyaik miatt sebeket kapnak és megégetik magukat.

7. A testet kívülről könnyű megvédelmezni a mérgezett nyilaktól, de lehetetlen megóvni a tudatot a belőle támadó mérgezett dárdáktól. A kapzsiság, a harag, a butaság és az

A SZENNYEZŐDÉSEK

elvakult önzés, - ez a négy mérgezett dárda a tudatban gyökerezik és halálos mérgével megfertőzi azt.

Ha az emberek mohósággal, haraggal és butasággal fertőződnek, akkor hazudnak, csálnak, erőszakoskodnak, kétértelműen beszélnek, és aztán a szavaikból gyilkosság, lopás és házasságtörés lesz.

A három ártó tudatállapot, a négy ártó megnyilvánulás és a három ártó cselekedet együttesen a tíz legfőbb ártalmat adják.

Ha az emberek hozzászoknak a hazudozáshoz, akaratlanul is elkövetnek minden lehetséges helytelen cselekedetet. Mielőtt ártóan cselekednének, hazudniuk kell, s ha már elkezdtek hazudni, felelőtlenül cselekednek ártó módon.

A mohóság, a kéjvágy, a félelem, a düh, a szerencsétlenség és a boldogtalanság mind a tudatlanságból erednek. Ezért a tudatlanság a legveszélyesebb méreg.

8. A vágyból cselekvés következik; a cselekvésből szenvedés származik; a vágy, a tett és a szenvedés egy állandóan forgó kerékhez hasonlítható.

A kerék forgásának nincs sem kezdete, sem vége; így az emberek nem tudják elkerülni az újralétesülést, a

A SZENNYEZŐDÉSEK

reinkarnációt. Ennek az átöröklődő körforgásnak következtében aztán egyik élet követi a másikat, vég nélkül.

Ha valaki ennek az örökös körforgásnak során egy halomba gyűjtené saját hamvait és csontjait, az olyan magas volna, mint egy hegy; ha pedig az ezalatt fogyasztott anyatejet gyűjtené össze, az mélyebb volna a tengernél.

Bár mindenkiben ott szunnyad a Buddha-természet, azt olyan mélyen betemetik a világi szenvedélyek szennyeződései, hogy hosszú ideig ismeretlen marad. Ezért oly általános a szenvedés és ezért ismétlődnek oly vég nélkül nyomorúságos életeink.

II.

Az ember természete

1. Az ember természete hasonlatos a sűrű bozóthoz, mely bejárat nélküli és áthatolhatatlan. Összehasonlításképp, az állati természetet sokkal könnyebb megérteni. Mégis, az emberi természetet általában négy fő különbség alapján osztályozhatjuk.

Először is, vannak akik helytelen tanokat követve sanyargatják magukat és ezáltal saját szenvedésük okozói.

A SZENNYEZŐDÉSEK

Másodszor, vannak akik másoknak okoznak szenvedést azzal, hogy kegyetlenkednek, lopnak, gyilkolnak, vagy más rosszat cselekszenek. Harmadszor, vannak akik a saját szenvedésükkel másoknak is szenvedést okoznak. Negyedszer, vannak akik maguk nem szenvednek és megmentenek másokat a szenvedéstől. Ez utóbbiak azok, akik Buddha tanítását követve, nem engednek utat a mohóságnak, a haragnak vagy ostobaságnak, hanem a jóság és bölcsesség békés életét élik anélkül, hogy ölnének vagy lopnának.

2. Háromféle ember van a világon. Az első csoportba tartoznak, akik olyanok, mint a sziklába vésett betűk; könnyen utat engednek a haragnak, miközben hosszú ideig visszatartják haragos gondolataikat. A másodikba tartoznak azok, akik a homokba írt betűkhöz hasonlóak; szintén gyorsan dühbe gurulnak, de haragos gondolataik hamar szertefoszlanak. A harmadikba azok tartoznak, akik a víz felszínére rajzolt betűkhöz hasonlóak; nem tartják vissza múló gondolataikat; nem vesznek tudomást a becsmélésről, a rosszindulatú pletykáról; a tudatuk mindig tiszta és nyugodt.

Van másik háromféle ember. Azok, akik döllyfősek, meggondolatlanul cselekednek és soha nem elégedettek; a természetük könnyen érthető. Aztán azok, akik udvariasak és megfontoltan cselekednek; a természetük nehezen

A SZENNYEZŐDÉSEK

érthető. Végül pedig azok, akik teljesen legyőzték a vágyat; a természetüket lehetetlen megérteni.

Tehát az emberek sokféleképpen osztályozhatóak. Mindazonáltal, a természetüket nehéz megérteni. Csak Buddha érti és vezeti őket bölcs tanításával.

III.

Az emberi élet

1. Íme egy példázat az emberi életéről. Volt egyszer egy ember, aki csónakjában lefelé evezett a folyón. A partról figyelmeztette valaki: „Csak lassan ott, a heves sodrásban, ne oly vidáman! Előtted zuhatagok lesznek és egy veszélyes örvény, a sziklabarlangokban pedig krokodilok és démonok állnak lesben. Elpusztulsz, ha továbbhaladsz.”

Ebben a példázatban „a heves sodrás” egy kéjekkel teli életet jelent, az „oly vidáman” azt, hogy valaki szabad folyást enged az élvezeteinek; a „zuhatagok lesznek” azt, hogy szenvedés és fájdalom a következmény; az „örvény” az élvezetet; a „krokodilok és démonok” az élvezeteket hajszólo élet utáni lepusztulásra és halálra utalnak; a „valaki a partról”, aki figyelmeztet pedig Buddha.

Itt egy másik példázat. Megszökik egy bűnöző, néhány börtönőr van a nyomában, úgyhogy megpróbál

A SZENNYEZŐDÉSEK

elbújni. Egy kútba ereszkedik alá, a falain tenyésző kúszónövények indáiba kapaszkodva. Amint egyre lejjebb ér, viperákat pillant meg a kút fenekén. Úgy dönt, biztonságosabb, ha a növények indáiba kapaszkodik. Egy idő múlva, amikor a karjai már elfáradtak, két egeret vesz észre, egy fehéret és egy feketét, amint az indákat rágcsálják.

Ha az indák leszakadnak, a viperák közé zuhan és elpusztul. Hirtelen, amint felnéz, közvetlenül az arca fölött egy méhkast lát meg, amelyből méz csepeg. Minden veszélyről megfeledkezve, a férfi élvezettel ízlelgeti a mézet.

Az „egy ember” azt a valakit jelenti, aki azért jött a világra, hogy magányosan szenvedjen és haljon meg. A „néhány börtönőr” és a „viperák” a testi vágyakra utalnak. A „kúszónövények” az emberi élet folyamatát jelentik. A „két egér, egy fehér és egy fekete” az idő múlására, a nappalokra és éjszakákra, valamint a múltó évekre vonatkoznak. A „méz” mindazokra a testi örömökre utal, amelyek feledtetik a múltó évek szenvedéseit.

2. Íme még egy példázat. Egy király négy viperát rak egy dobozba, majd a dobozt egy szolgára bízta. Megparancsolja, hogy jól vigyázzon rájuk, és megfenyegeti, hogy ha valamelyiket is feldühíti,

A SZENNYEZŐDÉSEK

halálbüntetés vár rá. A szolga, félelmében úgy dönt, hogy eldobja a dobozt és megszökik.

A király öt testőrt küld a szolga elfogatására. Ezek előbb barátságosan közelítenek a szolgálhoz, hogy épségben vigyék vissza. A szolga azonban nem bízik bennük, és egy másik faluba szökik.

Később látomásában egy hang közli vele, hogy abban a faluban nincs biztos menedék a számára, és hogy hat rabló fogja megtámadni, úgyhogy a rémült szolga addig szalad, mígnem egy vad folyó állja útját. A fenyegető veszélyekre gondolva, tutajt készít, amellyel sikerül átkelnie az örvénylő sodráson. A túlparton végre biztonságra és békére lel.

A „négy vipera egy dobozban” a föld, víz, tűz és levegő négy elemét jelképezi, amelyekből a húsból való test épül fel. A test a kéjvágy uralma alatt áll, és ellensége a tudatnak. Ezért megpróbál elmenekülni a testből.

Az „öt testőr, akik barátságosan közelednek” az öt alkotórészt jelentik - a formát, érzést, felfogást, akaratot és tudatosságot -, melyek keretbe foglalják a testet és a tudatot.

A „biztos menedék” a hat érzék, mely egyáltalán nem jelent biztos menedéket, a „hat rabló” pedig a hat érzék

A SZENNYEZŐDÉSEK

tárgyát jelöli. Ezért, látva a hat érzékben rejlő veszélyt, ismét menekülni kényszerül és a földi vágyak vad sodrású folyójához ér.

Buddha jótékony tanításából tutajt készít magának, és szerencsésen átkel az örvénylő sodráson.

3. Három olyan vészhelyzet eset van, amikor a fiú hiába próbál segíteni az édesanyjának, az édesanya pedig a fiának: a tűzvész, az árvíz és a betörés. Mégis, ezekben a veszélyes és szomorú helyzetekben is van lehetőség egymás megsegítésére.

Három esetben azonban mégsem lehetséges, hogy az anya megmentse a fiát, vagy fiú az anyját. Ezek: betegség, az öregség és a halál.

Hogyan cserélhetne helyet a fiú öregedő édesanyjával? Miképp kerülhetne az anya a fia helyébe, mikor az megbetegszik? Hogyan segíthetnének egymáson, amikor közeleg a halál pillanata? Bármennyire is szeretik egymást, vagy bármilyen közel álltak egymáshoz, egyikük sem tud ilyen esetekben segíteni a másikon.

4. Egyszer Jámá, a pokol mondabeli királya megkérdezte egy embertől, aki az élete során elkövetett gáztettek miatt pokolra jutott, hogy találkozott-e valaha is

A SZENNYEZŐDÉSEK

életében a három mennyei hírnökkel. Mire a férfi: „Nem Uram, soha nem találkoztam ilyenekkel.”

Jámá ekkor azt kérdezte tőle, hogy találkozott-e valaha is egy hajlotthátú öregemberrel, aki bottal járt. A válasz: „Igen Uram, sokszor találkoztam ilyenekkel.” Ekkor Jámá így szólt hozzá: „Azért kerültél ide, mert abban az öregemberben nem ismerted föl az égi hírnököt, akit azért küldtek hozzád, hogy figyelmeztessen, gyorsan változtatnod kell az életeden, még mielőtt magad is megöregednél.”

Jámá ekkor azt kérdezte, hogy látott-e valaha is egy szegény, beteg, magányos embert. A férfi így felelt: „Igen Uram, sok ilyen embert láttam.” Mire Jámá: „Azért kerültél ide, mert ezekben az emberekben nem ismertél rá azokra az égi hírnökökre, akiket azért küldtek hozzád, hogy figyelmeztessenek a saját betegségedre.”

Végül Jámá azt kérdezte, látott-e már halott embert. A válasz: „Igen Uram, többször is.” Erre Jámá: „Ezekben az emberekben nem ismertél rá az ég hírnökeire, akiket azért küldtek, hogy figyelmeztessenek, ide fogsz kerülni. Ha felismerted volna ezeket a hírvivőket és megszívlelted volna az intelmeiket, akkor megváltoztattad volna az életed, és nem kerültél volna ide, a szenvedés helyére.”

A SZENNYEZŐDÉSEK

5. Volt egyszer egy Kiszagotami nevű fiatalasszony, egy gazdag férfi felesége, aki beleőrült gyermeke halálába. A halott gyermeket a karjaiba vette és házról-házra járt, kérve az embereket, hogy gyógyítsák meg.

Természetesen nem akadt senki, aki segíteni tudott volna, mígnem Buddha egyik követője végül azt tanácsolta neki, hogy keresse fel a Magasztost, aki akkor Dzsetávánában időzött. Az asszony elvitte halott gyermekét Buddhához.

A Magasztos együttérzően pillantott rá, és így szólt: „Hogy meggyógyítsam a gyermeket, szükségem van néhány mákszemre; eredj és kérj négy-öt mákszemet egy olyan házból, ahol még soha nem járt a halál!”

Így hát az eszét vesztett asszony elindult egy olyan házat keresni, ahová a halál még soha nem tette be a lábát, de mindhiába. Végül vissza kellett térnie Buddhához, akinek nyugodt jelenlétében tudata kitisztult és megértette a szavait. A holttestet elvitte és eltemette, majd visszatért Buddhához és tanítványa lett.

IV.

Az emberi lét a valóságban

1. Ezen a világon az emberek hajlamosak az önzésre és a

A SZENNYEZŐDÉSEK

résztelenségre; nem tudják, hogyan szeressék és tiszteljék egymást; kicsinyes dolgok miatt vitatkoznak és veszekednek miközben maguk látják kárát és szenvednek, az életük pedig a boldogtalanság sivár körforgásává silányul.

Mindegy, hogy gazdagok-e vagy szegények, csak a pénzzel törődnek; szenvednek ha szegények és szenvednek ha gazdagok. Mert életüket a mohóság uralja, soha nem elégedettek, soha nem ismerik a megnyugvást.

A gazdag ember a birtoka miatt aggódik; nyugtalanodik a palotája és minden egyéb vagyona miatt. Azon izgul, nehogy valamilyen szerencsétlenség zúduljon rá, le ne égjen a palotája, ki ne rabolják, vagy őt el ne rabolják. Aztán nyugtalanítja, hogy ha meghal, miként rendelkezzen a vagyonáról. Valóban, a halál felé vezető útján egyedül van, és a halálba nem kíséri el senki.

A szegény ember örökké szenved a hiánytól, ez pedig határtalan vágyakat ébreszt benne - a földért, és egy házért. A szerzés lángja elégeti a testét és a tudatát is, és élete derekán éri a halál.

Úgy érzi, hogy az egész világ összeesküdött ellene, és még a halálhoz vezető hosszú úton is magányos, nem kísérik el barátok, akik társai lennének.

A SZENNYEZŐDÉSEK

2. Azután, öt ártó dolog létezik a világon. Először is, a kegyetlenség, mert minden lény, még a rovarok is, harcol a másik ellen. Az erősek megtámadják a gyöngéket; a gyöngék becsapják az erőseket; mindenhol jelen van a küzdelem és a kegyetlenség.

Másodszor, hiányzik a világos választóvonal az apa és a fiú jogai között; a báty és az öcs között; a férj és a feleség között; az idősebb és a fiatalabb rokon között; minden alkalommal mindegyik arra vágyik, hogy magasabbrendű legyen és kihasználja a többieket. Becsapják egymást, mindenhol a félrevezetés és az őszinteség hiánya.

Harmadszor, hiányzik a világos választóvonal a férfiak és nők közötti viselkedésben. Időnként mindenkinek vannak tisztátalan és buja gondolatai, vágyai, melyek az embereket kétséges tettekre, gyakran pedig nézeteltérésekre, veszekedésre, igazságtalanságra és erkölcstelenségre ösztönzik.

Negyedszer, az emberek hajlamosak, hogy ne tartsák tiszteletben mások jogait, hogy eltúlozzák mások kárára a saját fontosságukat, hogy viselkedésükkel rossz példát mutassanak, és, igaztalant szólva, másokat becsapjanak, megrágalmazzanak és kihasználjanak.

Ötödször, az emberek hajlamosak arra, hogy

A SZENNYEZŐDÉSEK

megfeledkezzenek a mások iránti kötelezettségeikről. Túl sokat gondolnak saját kényelmükre és tulajdon vágyaikra; megfeledkeznek a másoktól kapott szívességekről, olyan bosszúságot okozva embertársaiknak, amely gyakran nagy bajokhoz vezet.

3. Az embereknek több rokonszenvvel kellene viseltetniük egymás iránt; jó cselekedeteikért tisztelniük kellene egymást és segíteniük egymáson a bajban. A valóságban ezzel szemben az emberek önzőek és keményszívűek, hibáikért lebecsmérlik egymást, a sikereseket pedig irigylik. Idővel az ellenszenvek fokozódnak, s hamarosan tűrhetetlenné válik a helyzet.

Az ellenszenves indulatok nem azonnal torkollanak erőszakos cselekedetekbe, de megmérgezik az életet a gyűlölet és a harag érzéseivel, melyek olyan mélyen vésődnek a tudatba, hogy azokat az emberek magukkal viszik az újjászületéskor is.

Valóban, ebben a kéjsóvár világunkban, az ember egyedül születik és hal meg, halálát követő életében pedig senki nincs, aki osztozna büntetésé terhében.

Az ok és okozatiság törvénye egyetemes; mindenkinek hordoznia kell saját bűneinek terhét és szembe kell néznie a következményeivel. Az ok és

A SZENNYEZŐDÉSEK

okozatiságnak ugyanez a törvénye ellenőrzi a jó cselekedeteket is. Az életünk során mások iránt tanúsított figyelem és jó cselekedet jó sorsot és boldogságot eredményez.

4. Amikor az emberek az évek múlásával belátják, hogy milyen erősen kötődnek a kapzsisághoz, a megszokáshoz és szenvedéshez, nagyon elszomorodnak és reményvesztetté válnak. Kilátástalanságukban gyakran másokkal veszekednek és egyre mélyebbre süllyednek a bűnben, lemondanak arról, hogy a helyes útra térjenek, sokszor éppen megátalkodottságuk idején éri őket az időelőtti halál, hogy aztán örökké szenvedjenek.

Ha valaki rossz sorsa és a szenvedések miatt veszti el reményét, az a legtermészetellenesebb és ellentétes az égi és földi törvényekkel. Következésképp szenvedni fog a mostani és következő életeiben is.

Igaz, hogy itt a földön minden mulandó és bizonytalan, azonban elszomorító, ahogy erről nem vesznek tudomást és csak tovább hajszojják az élvezeteket és a vágyakat.

5. E szenvedésekkel teli világban természetes, hogy az emberek önzően gondolkodnak és cselekszenek, és emiatt ugyancsak magától értetődő, hogy ez szenvedést és

A SZENNYEZŐDÉSEK

boldogtalanságot eredményez.

Az emberek magukat nézik és nem törődnek másokkal. Engedik, hogy saját vágyaik mohóságba, kéjbe és mindenféle ártó cselekedetbe torkolljanak. Mindezek következtében vég nélkül kell szenvedniük.

A bőség ideje nem tart soká, hanem nagyon hamar véget ér; világunkban semminek nem lehet örülni örökké.

6. Ezért, míg fiatalok és egészségesek, az embereknek meg kellene szabadulniuk minden mohóságuktól és a világi dolgokhoz való kötődésüktől és őszintén kellene keresniük az igazi Megvilágosodást, mert a Megvilágosodáson kívül nem lehet más tartós támasz vagy boldogság.

A legtöbben viszont nem hisznek az okság törvényében, vagy pedig nem vesznek tudomást róla. Továbbra is a mohóság és önzés útján járnak, megfélelmezve arról, hogy a helyes cselekedet boldogságot eredményez, a helytelen pedig szerencsétlenséget. Abban sem igazán hisznek, hogy a mostani életünk cselekedetei határozzák meg következő életeinket, azokban aszerint lesz részünk jóban illetve rosszban, ahogy most élünk.

Csak panaszkodnak és siránkoznak, hogy mennyit szenvednek, és egyáltalán nem értik, hogy amit most tesznek, az meghatározza elkövetkező életeiket, és hogy a

A SZENNYEZŐDÉSEK

mostani szenvedéseik pedig a korábbi életeik miatt vannak. Csak a mostani vágyaikkal és szenvedéseikkel foglalkoznak.

A világon semmi nem állandó vagy tartós, minden változó, pillanatnyi és előre nem látható. De a tudatlan és önző emberek pusztán a tovatűnő pillanat vágyaival és szenvedéseivel törődnek. A helyes tanításokat meg sem hallgatják, nem is próbálják megérteni, pusztán a mának élnek, hajszolják a meggazdagodást és az élvezeteket.

7. Időtlen idők óta megszámlálhatatlanul sok ember született erre az illúziókkal és szenvedéssel teli világra, és születnek még ma is. Szerencsére itt van Buddha tanítása, amely hitet ad és segít nekünk.

Az embereknek tehát mélyen el kell gondolkodniuk, tisztán kell tartani a tudatukat, testüket, és óvakodniuk kell a mohóságtól és a rossztól, keresve a jót.

Buddha tanítása hozzáférhető számunkra. Arra kellene törekednünk, hogy higgyünk benne, és hogy újjászülethessünk Buddha Tiszta Országában. Megismerve Buddha tanítását, nem lenne szabad követnünk mások mohó és bűnös életvitelét, és nem szabad magunkba zárni Buddha tanítását, hanem azt meg kell valósítanunk és át kell adnunk másoknak.

Ötödik fejezet

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

I.

Amida Buddha fogadalmi

1. Mint már elmondtuk, az emberek állandóan világi szenvedélyeiket hajszolják, bűnt bűnre halmozva, magukkal hordozzák rossz cselekedeteik terhét, és nem képesek saját erejükből szakítani a megszokott mohósággal és élvezetekkel. Ha nem képesek legyőzni és eltávolítani a világi szenvedélyeket, miképpen is várhatnák, hogy megvalósuljon igazi Buddha-természetük?

Buddha, aki jól ismerte az emberi természetet, nagy rokonszenvvel viseltetett az emberek iránt, és fogadalmat tett, hogy minden lehetőet meg fog tenni, még ha ez Neki igen nehéz is lenne, hogy megszabadítsa őket a félelmeiktől és szenvedéseiktől. Ezért Bódhiszattvaként öltött testet az ősidőkben és a következő tíz fogadalmat tette:

(a) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg országomban mindenki el nem éri azt.”

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

(b) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg világosságom el nem jut a világ minden zugába.”

(c) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg évszázadokon keresztül meg nem mentem az emberek sokaságát.”

(d) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg a tíz világtáj minden Buddhája nem fogja együtt hirdetni nevem.”

(e) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg az emberek őszinte hittel nem fognak hozzá, hogy országomban szülessenek újjá úgy, hogy teljes szívből tízszer ismétlik a nevemet, és végül újjászületésük sikerrel jár.”

(f) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg az emberek mindenhol el nem határozzák, hogy elérjék a Megvilágosodást, érdemeket szerezve és őszintén óhajtván, hogy az én országomban szülessenek újjá. És akkor haláluk pillanatában a sok Bódhiszattvával együtt meg fogok jelenni, hogy üdvözöljem őket Tiszta Országomban.”

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

(g) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg a nevem hallatán az emberek mindenhol nem gondolnak országomra és nem akarnak ott újjászületni, és ehhez nem ültetik őszintén az érdem magvait, hogy így teljesüljön szívük óhaja.”

(h) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg mindazok, akik a Tiszta Országomban születtek újra, el nem jutnak arra a fokra, hogy Buddhák legyenek következő életükben. Ez alól kivételek azok, akik embertársaik javára erős akarattal küzdenek, óhajtják a világ békéjét, sok embert elvezetnek a Megvilágosodáshoz és a szeretetet gyakorolják.”

(i) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg az embereket világszerte át nem hatja szeretetem gondolata, mely megtisztítja tudatukat és testüket, a világi dolgok fölé emelve őket.”

(j) „Elnyerhetem a Megvilágosodást, de az nem lesz teljes addig, míg az emberek nevem hallatán, mindenhol el nem sajátítják az életről és a halálról vallott helyes gondolatokat, és nem szerzik meg a tökéletes bölcsességet, mely a tudatukat tisztán és nyugodtan tartja a mohóság és szenvedés világában.”

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

„Tehát ezeket a fogadalmakat teszem: Ne érjem el a Megvilágosodást, amíg a fentiek nem teljesülnek. Váljak a végtelen Fény forrásává, amely szabaddá teszi és szerte sugározza bölcsességem és jóindulatom kincseit, megvilágítva minden országot és megszabadítva minden szenvedő embert.”

2. Miután számtalan érdemet szerzett az idők kezdete óta, Ő lett Amida, azaz a Végtelen Fény és az Örök Élet Buddhája, aki megteremtette a Tisztaság Buddha-országát, ott lakik most Ő, a béke világában és minden ember megvilágosodásán fáradozik.

A Tiszta Országban béke és boldogság honol, ismeretlen a szenvedés. Az ott élőknek csak kívánniuk kell, s a ruha, élelem és mindenféle csodálatos dolog máris megjelenik. Amikor lágy szellő fújdogál az ékszerekkel megrakott fák között, a szent tanok zenéje tölti be a levegőt és tisztítja meg mindazok tudatát, akik hallgatják.

A Tiszta Országban sok lótuszvirág illatozik, mindegyik számtalan csodálatos szirmot bont, és minden szirm kimondhatatlan szépséggel ragyog. A lótuszvirágokból áradó fény megvilágítja a Bölcsesség útját, és akik a szent tan zenéjét hallgatják, megtalálják a tökéletes békét.

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

3. Most a tíz világtáj minden Buddhája a Végtelen Fény és az Örök Élet Buddháját dicséri.

Bárki, aki hallja ennek a Buddhának a nevét, magasztalja és örömmel zárja szívébe, tudata eggyé válik Buddháéval, és Buddha Csodálatosan Tiszta Országában születik újjá.

Azok, akik a Tiszta Országban születnek újjá, részesülnek Buddha örök életében; szívük azonnal együttérzéssel telik meg minden szenvedő lény iránt, és fennen hirdetik a Buddha által kínált szabadulást.

A fogadalmaknak megfelelően, elvetnek maguktól minden világi kötődést és felismerik e világ mulandóságát. És az így szerzett érdemeiket minden érző lény megmentésére fordítják; saját életüket a többi embernek szentelik, osztozva illúzióikban és szenvedésükben, ugyanakkor azonban felismerve, hogy megszabadultak a földi élet kötődéseitől és béklyóitól.

Tudatában vannak a földi élet buktatóinak és nehézségeinek, de ismerik Buddha végtelen szeretetét is. Szabad akaratukból cselekszenek, szabadon haladhatnak tovább vagy állhatnak meg, de mégis azt választják, hogy azokkal maradnak, akikkel Buddha együttérez.

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

Ezért, ha bárki meghallja Amida Buddha nevét, bátran és teljes hittel mondja ki a Nevét, és részesülni fog Buddha szeretetében. Így mindenkinek hallania kell Buddha tanítását, még akkor is, ha az látszólag ismét az élet és halál lángban álló világába vezet.

Ha az emberek igazán és őszintén szeretnék elérni a Megvilágosodást, Amida Buddhának az erejére kell támaszkodniuk. Amida Buddha segítsége nélkül egy hétköznapi személy nem képes megtalálni saját legfelsőbb Buddha-természetét.

4. Amida Buddha senkitől nincs távol. Az Ő Tiszta Országát úgy írják le, mint ami messze nyugaton terül el, azonban szintén jelen van mindazok tudatában, akik valóban vele akarnak lenni.

Amikor néhányan felidéznek magukban Amida Buddhát, amint arany színben ragyog, a kép nyolcvannégyezer alakra bomlik és mindegyik alak nyolcvannégyezer fénysugarat bocsát ki, beragyogva a világot, és nem hagy sötétségben senkit, aki kiejti Buddha nevét. Így segíti az embereket, hogy rátaláljanak az általa felajánlott menedékre.

Aki látja Buddha képét, az képes lesz megvalósítani Buddha gondolatát. Buddha végtelen szeretettel gondol

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

mindenkire, még azokra is, akik nem vesznek tudomást vagy megfélemeznek róla, és méginkább azokra, akik hisznek benne.

Azoknak, akik hisznek benne, felajánlja a lehetőséget, hogy eggyé váljanak vele. Mivel Buddha testében mindenki egyenlővé válik, az, aki rágondol, arra Buddha is gondol, és behatol tudatába.

Ez azt jelenti, hogy ha valaki Amidára gondol, akkor kiteljesedik benne a Buddha-tudat, ami tisztaságot, boldogságot és békességet ad, lélekben eggyé válik vele.

5. Buddha számtalan alakban és módon jelenik meg, mindenkinek adottságai szerint.

Testét hatalmas méretűvé növeszti, hogy beborítsa az eget és átfogja a végtelen csillagközi térségeket. Máskor a természet legparányibb részecskéiben nyilvánul meg, néha az energiában, olykor a gondolatokban, néha pedig egyetlen személyben.

De akár így, akár úgy, valamilyen módon Buddha biztosan megjelenik azoknak, akik hittel mondják ki a nevét. Nekik Amida Buddha két Bódhiszattva kíséretében jelenik meg, egyikük Avalokitésvara, az Együttérés Bódhiszattvája, a másik Mahásthama-prapta, a Bölcsesség

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

Bódhiszattvája. Amida jelen van az egész világon mindenki számára, de csak azok veszik észre, akik hisznek benne.

Azok, akik képesek tovatűnő alakjait észrevenni, érezhetik az igazi megnyugvást és a boldogságot. Sőt, akik képesek felfedezni a valódi Buddhát, kimondhatatlan örömben és békességben részesülnek.

6. Mivel Amida Buddha szeretete és bölcsessége végtelen, ezért Buddha mindenkit meg tud menteni.

A leggonoszabb emberekre, – akik hihetetlen bűnöket követnek el, akiknek a tudata tele van kapzsisággal, haraggal és örült szenvedéllyel, akik hazudnak, pletykálnak, erőszakot követnek el és csalnak, akik gyilkolnak, lopnak és kéjsóvárok; akik éveken keresztül rosszat tettek és életük végéhez közelednek, – hosszú büntetés vár.

Ekkor egy jóbarát keresi fel őket, aki az utolsó órában így szól: „Most a halállal néztek szembe; a gonoszságaitokat már nem tudjátok jóvátenni, azonban ha az Ő nevét mondjátok, menedékre lelhetek a Végtelen Fény Buddhájának szeretetében!”

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

Ha a szent név pusztá ismételtetésével eltöröltetik minden bűn, mennyivel inkább így van ez azoknál, akik gondolataikat erre a Buddhára tudják összpontosítani!

Azokat, akik így tudják a szent nevet ismételtetni, amikor életük vége felé járnak, Amida Buddha valamint az Együttérzés és a Bölcsesség Bódhiszattvái fogadják őt, hogy Buddha Országába vezessék, ahol a fehér lótusz tökéletes tisztaságában fognak újjászületni.

Ezért mindenki jegyezze meg a következő szavakat: „Namu – Amida – Butszu”, azaz „Teljes szívemből a Végtelen Fény és Élet Buddhájára bízom magam”!

II.

Amida Buddha Tiszta Országá

1. A Végtelen Fény és Élet Buddhája örökéletű és örökké sugározza az Ő Igazságát. Tiszta Országában nincs szenvedés, sem sötétség, és örömteli minden óra. Ezért nevezik a Boldogok Birodalmának.

Az ország közepén tisztavízű, üdén pezsgő tó található, melynek hullámai lágyan csobbannak a part arany homokján. Helyenként szekérkerék nagyságú lótuszvirágok pompáznak különböző fényben és színekben, – a kékszínűek kék fényben, a sárgák sárgában, a vörösek

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

vörösben, a fehérek fehérben -, illatuk betölti a levegőt.

Másutt a tó partján arannyal, ezüsttel, lazurittal és kristállyal díszített pavilonok bukkannak elő, melyek márvány lépcsői a vízpartra vezetnek. Aztán lefüggönyözött és drágakövek ékesítette hídkarfák és tartóoszlopok függenek a víz fölött, közöttük függönyök és drágakövek, fűszerillatú fák, valamint virágzó bokrok.

A föld szépségesen ragyog, a levegőt pedig égi dallamok járják be. Nappal és éjjel hat alkalommal hullanak alá az égből a szép virágszirmok, amelyeket az emberek összegyűjtenek és kosarakban visznek a többi Buddha országába, ajándékot készítenek belőlük a sok-sok Buddhának.

2. Ez a csodálatos ország sok madár otthona. Hófehér gólyák és hattyúk, tarka színekben pompázó pávák és trópusi madarak paradicsoma ez, és vannak itt kis madarak csapatostul, melyek lágyan csivitelnek. Buddha Tiszta Országában ezek a madarak édes dalaikkal visszhangozzák Buddha tanítását, és magasztalják érdemeit.

Aki ezeket a hangokat meghallja, az Buddhát hallgatja és megújul a hite, öröme és békéje, együtt a sok-sok hívő testvéri közösségével.

Lágy szellők fújdognak a Tiszta Ország fái között,

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

és fellebbentve a pavilonok illatozó függőnyeit, nyomukban édes zenei dallamok vonulnak.

Amint az emberek meghallják ezt az égi zenét, Buddhára, a Dharmára (a Tanra), valamint a Szanghára (a Közösségre) gondolnak. Ezek a nagyszerű dolgok a Tiszta Országoknak csupán a visszatükröződései.

3. Miért nevezik Buddhát ebben az országban Amidának, a Végtelen Fény és Élet Buddhájának? Azért, mert az Ő Igazságának tündöklő fénye közel s távol beragyogja a Buddhák országait; mert az Ő élő szeretetének az ereje soha nem apad el a számtalan élet és tengernyi idő során.

Azért, mert az Ő Tiszta Országában megszámlálhatatlanul sokan születtek újjá, akik tökéletesen megvilágosodtak és soha többé nem térnek vissza az illúziók és a halál világába.

Azért, mert számtalanul vannak azok, akik az Ő Fénye által születtek újjá.

Ha tehát az emberek tudatukat az Ő Nevére összpontosítják, amint életük végéhez közelednek, és Amida Buddha Nevét teljes hittel és tiszta tudattal még ha csak egyetlen napig vagy hét napig is fennhangon ismételtetik, Buddha Tiszta Országában születnek újjá, a

A BUDDHA ÁLTAL FELAJÁNLOTT SZABADULÁS

végző percben pedig Amida Buddha és szent kísérete jön értük.

Bárki, aki meghallja Amida Buddha Nevét, hinni fog tanításában és eléri a felülmúlhatatlan, tökéletes Megvilágosodást.

